

ROZMAITOŚCI.

Dziennik
smie Jasnowidzący Pani M. . . .
we względzie choroby
W. Majora Zielińskiego.

(Dalszy ciąg)

23 Kwietnia wieczorem.

Magnetyzowana i uspiona przez W. Lachnickiego w przytomności W. Krasinskiego Waleryana i moicy — Zasnęła 55 minut na 7mą

Lachnicki. (Podał Jasnowidzący pigułki z Assafetydy do wachania.)

Jasnowid: To mnie nie służy.

Lachnicki. Czy dobrze zrobione?

Jasnowid: Dobrze.

Lachnic: A ekstrakt z szałwii?

Jasnowidz: (Wstrzęsła się na zapach tego ziele, i rzekła:) Niech zażyje przy mnie. — (Gdym dwadzieścia kropli odrachowal i wypil:)

Jasnowidz: Teraz to mu skutkować będzie.

Lachnicki: Na cóż mu to pić każesz?

Jasnowid: By go wzmocnić.

Lach. Czy tym lekarstwem każdego osłabionego wzmocnić można?

Jasnowid. To iemu naywłaściwsze.

Lach. Możeby Krasieńskiemu Waleryanowi była szałwii pomocną?

Jasnowidz: Nie potrzebuie — on ma i tak wiele ognia co go pożera. (e)

Lach. Zwroć twą uwagę raz ieszcze na bok officera on go zawsze boli. — Jego leczono na zatwardzenie wątroby.

Jasnowid: To też źle robili, po co to, oni go tak karmili merkuryuszem, oni w tego bożka tak wierzą a to oszust; — bez potrzeby palił mu ofiary.

Lach: Jemu także dawali frykcy merkuryalne.

Jasnowidz: Biedny, byliby go zamęczyli, bądź spokojny, będzie teraz zdrow. — Oyciec, (Tak zawsze nazywała Boga). — go nie opuści, niech ma wiarę, ufność. (To wyrzekłszy podniosła się i usiadła na kanapie, a złożywszy naprzod ręce łzami się zalala, w kilka dopiero minut o tarłszy sobie oczy chustką i wypiwszy szklankę wody magnetyzowanej rzekła) nie boy się o twój bok, rób ciągle com kaza-

(e) *Otdąd Jasnowidząca mówiła w swych snach magnetycznych o nas obydwóch; później o kilku osobach razem; lecz że postanowiłem o mey tylko chorobie i iey wyleczeniu pisać, przeto wypuszczam wszystko, co się mnie nie tyczy.*

ta, potym ci więcej powiem. Tyś dostał ten ból w boku przed trzema laty, wyjeżdżając z kąpieli zaziębiłeś się, — humory zebrały się w tym tu miejscu. (Tu pokazała niemyśląc się bynajmniej gdzie ból naybardziej dokuczał).

Lach: Coż z tym robić.

Jasnowidz: Trzeba ich rozpędzić?

Lach: Czymże?

Jasnowidz. Niech wezmie suchej gorczycy, z której musztardę robią, potłucze miętką i napełni drugi materacyk któryby dosięgał od dolka piersiowego aż do boku prawego, niech włoży w niego ziarno pizma, wielkości pieprzu, i niech tak nosi, gorczyca będzie otwierać pory a zapach pizma rozpędzi humory. — Nogę zawsze okładać. Mile niech jutro z tobą będzie. — Spała godzinę minut 5.

25 Kwietnia zrana.

Magnetyzowana i uspióna przez W. Lachnickiego, w przytomności Podpułkownika Sowińskiego, Doktora Mile, W. Waleriana Krasińskiego i moiej, — zasnęła 55 minut na 12.

Lach: Podług twego żądania dnia wczorajszego Pan Mile przyszedł, czy chcesz mu co powiedzieć.

Jasnowidz: Sluchay Mile, — Będę truć officera.

Doktor Mile. Czym go chcesz truć?

Jasnowidz. Cykntą.

Doktor: Z czym mu dasz cykutę i w jakiej ilości?

Jasnowidz: Samą cykutę, i bardzo — bardzo wiele.

Doktor. Naprzykład.

Jasnowidz: Trzydzieści pigulek na raz wielkości grochu.

Doktor: Jakto! trzygranowych?

Jasnowidz: Tak jest, trzy granowych, dwa ekstrakta, iedną ziela.

Doktor. To byź nie może, mylić się musisz (a).

Jasnowidz: Byź może, lecz zacznie od iedney, i powiększając codziennie o iedną więcej, trzydziestego dnia połknie 30, znowu zmieyszać będzie po iedney, aż do iedney, czyli ostatney, tak więc przez dwa miesiące truć się będzie, i nie struie się. — Zapisz mu receptę na te pigułki, iak powiedziałem, a dwa ekstrakta, ieden gran ziela.

Doktor: On bo ieszcze bierze pigułki z assafetydy?

Jasnowidz: To też iak skończy, i trzy dni wypocznie. — Nogę zawsze okładać dodając lodu, to jest, niech kawał lodu leży przez pół godziny w zimney wodzie, aby coraz zimniejszy brać, nim zacznie lodem samym nogę nacierać.

Lach. Czy szatwię i dekokt ma ieszcze używać.

Jasnowidz. Ma, i saletrę z wodą, lecz tylko pigułki z assafetydy, bez saletry, bardzo, by go rozpałały.

Lach. Dla czego mu każesz brać cykutę?

Jasnowidz. By nie był barometrem, by nią ból z nóg wypędzić.

Doktor Mile: Któż ci o cykucie powiedział, że mu pomoconą będzie, i że taka ilość mu nie zaszkodzi.

(a) Całą tę rozmowę słuchałem z naywiększą niespokojnością i mimo zaufania lękać się począłem, co iak gdyby wiedziała *Jasnowidz:* odezwała się temi słowy: Nie bój się, ty nie skończysz tak, iak Sokrates. — Od tego czasu w całym traktowaniu Sokratesem mnie nazywała.

Jasnowidz. Mój oyciec!

Doktor: Kiedyż ci to powiedział?

Jasnowidz: Ach! cicho. — Po pigułkach z cykutą niech pić co trzeci dzień, i to zaraz szklanek starego wina francuzkiego białego; wypić od razu, by nie wietrzało. — Nic mlecznego nie iść w czasie zażywania cykuty, nic rozpalającego, nic słonego, nic wieprzowiny, nic wędliny, ozorków; — wody marienbadzkie może Sokrates odstąpić komu zdrowemu, wręście nie mu nie zaszkodą, niech pić, póki z mody nie wyjdą. Dobrze robią, że przy wodach dużo chodzić każą, dla zdrowego nie masz nic lepszego, iak ruch ciała. — Spała godzinę, mi-
nat 15.

23 Kwietnia z południa.

Magnetyzowana i uśpiona przez W. Lachnickiego w przytomności Podpułkownika Sowińskiego, W. Waleryana Krasinńskiego i moiej; zasnęła 45 minut na 8mą.

Jasnowid. do Lachnickiego — Położ mi twą rękę na mey głowie. (Po chwili) Sokratesie ty nie masz potrzeby co dzień przychodzić, szczególniej gdy wilgoć; noga chora ciągnie iak gąbka; — ia ciebie iuż i tak widzieć będę. — Chodź pomału i nie wiele — kropli twych drugi raz ieszcze nie zażyłeś.

Ja sam. Zapomniałem wziąć z sobą, zażyję iak powrócę do domu.

Jasnowidz. J lekarstwa lubią regularność —, zażywasz o godzinie siódmej, to iuż zawsze o siódmej — Cykutowe pigułki iak doydiesz do wysokiej liczby, możesz dzielić na trzy części, lecz raz po raz zażyć, a nie przykryway się zbyt ciepło, po co się

przymuszać do potow. — Na co iadłeś pigułki z żywego srebra?

Ja sam. Bo mi doktorowie mówili że będę od nich zdrow,

Jasnowidz. Ha! ha! pomylili się; na ten raz to nicnieszkodzi — Nie bój się, cykuta ie wyprowadzi. — Tamto trucizna i to trucizna, ta tamtę zwycięży — Szalwiąę tylko iuż trzy dni pić będziesz, potym same pigułki z cykuty, i wodę do nogi z lodem, rano także myć się całą wodą zimną, łyżkę amoniaku wley w nią. (Po chwili milezenia) Sokrates iak widzę nie koniecznie stacha — gorzycy do boku ieszcze nieprzyłożył.

Ja sam. Bo mi ieszcze materacyka nie zrobiono.

Jasnowidz: Ja każdemu zostawiam do woli niech robi lub nie. — Dietę proszę bardzo zachowywać.

Ja sam: Czy nie mógłbym pić porteru?

Jasnowidz: To mixtura możebyś chciał ponczu, piwa angielskiego. Co to za ludzie! — Spała godzinę.

(Dalszy ciąg w następującym Numerze)

II.

Do

Redaktora Gazety Korrespondenta Warszawskiego.

Gdy w Nrze 22 Rozmaitości znajduje się artykuł o mojem przyłożeniu się ku rozszerzeniu magnetyzmu zwierzęcego, smiem upraszać takż o umieszczenie w niniejszem

pismie mego tłumaczenia, tego tak ważnego przedmiotu.

Nayprzód dziękuję nieznałomemu mi autorowi za iego przyjacielskie dostrzeżenie mego lekarskiego postępowania i doświadczeń magnetycznych, a to tym bardziej iż doniósł czystą prawdę. A że przedmiot ten zatrudnia pisma publiczne, iestem zmuszony zapobiegając nieporozumieniom i nadużyciom, wytłumaczyć się Publiczności dokładnie.

1mo. Uważam w prawdzie magnetyzm zwierzęcy iako lekarstwo i to nader ważne, które z tego względu tak iak mocna trucizna w ręku doświadczonego tylko i biegłego lekarza, dobroczynnie działać może, a w ręku zaś niedoświadczonego również iak ona szkodliwe i nawet niszczące skutki za sobą pociąga.

2do. To lekarstwo tak iak wszystkie inne nie może być ogólnem na wszystkie choroby; lekarza biegłego obowiązkiem przeto iest oznaczyć przypadki w których z korzyścią, w których bezpotrzebnie używa się, i w których nakoniec szkodliwie działa.

3tio. Użycie tegoż lekarstwa podpada tylu trudnościom i nieprzyjemnościom, a iego skutki na niektóre Indywidua są tak przeciwnie, iż użytek onegoż, tylko w wypadkach tych służy, gdzie lekarz pozbawionym zostaje dopięcia zamiaru innemi doświadczonemi lekami.

4te. Jasnowiedzenie iest stanem przeciw naturalnym, chorobliwym, któren nie iest koniecznym do leczenia, który umyślnie prowadzany być nie powinien; a gdzie takowy powstanie, wymaga on ostrożności lekarza by z przezornością, onymże kierował a nadewszystko niepowinien onegoż stopniowo powiększać

inaczej bowiem, może on przejść w nadwężenie umysłu, lub cierpienie nerwowych do uleczenia trudnych stać się przyczyną.

5to. Wystrzegać się nadewszystko należy by stan ten nie stał się pastwem przesądu i wroźby, gdyż doświadczenie nas nauczyło a) Że iasnowiedzące same siebie lub też rozmyślnie swoich Magnetyzerów oszukiwały. b) Że ich wroźby nie zawsze skutkiem uwieńczone zostały. c) Że ich rady ku uleczeniu samych siebie lub drugich dawane częstokroć nie stosowne, co większa szkodliwemi były; — użycie takowych rad tylko w ten czas przypuszczone być może, gdy się zgadza z doświadczeniami i zasadami sztuki lekarskiej a przynajmniej gdy się niesprzeciwia onymże.

6to. Użycie tego tak ważnego lekarstwa wymaga kontroli dobrze urządzonej policyi medycynalnej i tylko przez lekarzy lub też pod ich dozorem przedsiębrane być powinno; zwłaszcza gdy ieszcze wiele doświadczać należy, aby być w stanie osądzenia użytku w każdym szczególnym wypadku. —

Wolff.